

[Lissa Mathiasen]

re afgørende for dem, der bliver udsat for faren, hvilket omfang det i øvrigt har landet over. Jeg synes, det var kedelige undertoner, der lå i ministerens svar, nemlig at man ville være noget betænkelig ved at gå ind i det, hvis det viste sig at have et væsentligt omfang. Det lød næsten, som om ministeren med disse svar forsigtigt gav udtryk for, at der vist nærmest var tale om hysteri hos befolkningen landet over. Jeg vil spørge, om ministeren kunne give f.eks. Århus kommune et godt råd med hensyn til, hvad den skal gøre. Alene på ældreområdet, dvs. plejehjem m.v., har man nu gjort op, at det er omkring 1½ ha, der er besat med asbestplader. Hvilket råd vil ministeren give Århus kommune?

Stavad (S):

Er ministeren ikke enig i, selv om ministeren ikke ønsker at binde sig, at det under ingen omstændigheder hverken fra et kommunalt synspunkt, et statsligt synspunkt eller et miljømæssigt synspunkt kan være rigtigt, at kommuner og amter skal betale en afgift til staten for at fjerne en kræftisiko? Vil ministeren derudover bekræfte, at han, hvis vi ikke får løst problemet med det forslag, som vi får til første behandling i eftermiddag og til tredje behandling på fredag, eller ved ændring af det socialdemokratiske forslag, vi havde til første behandling i går, får loven ændret, ingen mulighed har for at fritage disse kommuner for afgiften, da der ingen kompensationsmulighed er for ministeren?

Henning Rasmussen (S):

Jeg kan godt forstå, at når ministeren skal føre forhandlinger, kan han ikke her redegøre for alle detaljer i forhandlingsresultatet, men jeg vil gerne spørge ministeren: kan der være nogen som helst tvivl om, at kompensation for udgifterne skal gå til den kommune, der har haft de konkrete udgifter, og ikke gives under en eller anden form som en generel forhøjelse af bloktilskud, der fordeles efter de regler, der nu gælder for fordeling af bloktilskudspengene? Kan der overhovedet være nogen tvivl om, at det er den enkelte kommune, der skal have kompensation? Det var det ene. Det andet er: hvad er grunden til, at ministeren ikke vil vælge den enkle og letforståelige metode til at holde de pågæl-

dende kommuner skadesløse at fremsætte eller acceptere, at der fremsættes lovforslag om ændring af indgrebsloven, så det ligger ganske klart, at enhver kommune, der har haft de udgifter, det drejer sig om, er fri for at skulle betale enten en strafafgift af driftsudgiftsstigningen eller en afgift af den nødvendige anlægsvirksomhed?

Lenger (VS):

Jeg synes, det er acceptabelt, at ministeren ikke vil gå ind i alle detaljer på nuværende tidspunkt, og derfor vil jeg godt formulere mine spørgsmål lidt mere generelt.

For det første: er det afgørende for ministerens holdning til eventuelle kompensationer, om problemet er lille eller stort?

Og for det andet: skal ministerens svar forstås på den måde, at han er villig til i et eller andet omfang at gå ind på at yde kompensation?

Indenrigsministeren (Enggaard):

Der er jo stillet ganske mange spørgsmål og mange spørgsmål, der er af den karakter, at de foregriber, hvad der videre skal ske i forbindelse med en drøftelse med de kommunale organisationer.

Jeg tror, at også spørgerne har en betydelig forståelse for, at det ikke er hverken rigtigt af eller muligt for mig på nuværende tidspunkt at gå ind i en stillingtagen til en række principper.

Jeg har samtidig understreget, at det er vigtigt af hensyn til de dispositioner, som skal træffes i kommunerne, at der så hurtigt som muligt – og det har jeg givet oplysning om – kan komme en vejledning med hensyn til de tekniske og sundhedsmæssige forhold i forbindelse med asbestplader.

Det vil for det første give kommunerne et sikrere grundlag for at træffe deres beslutninger om, hvilke dispositioner der skal foretages, hvad der rent konkret skal ske, og det tror jeg er det første og vigtigste udgangspunkt. Jeg tror derfor heller ikke, det er rigtigt i dag at foregribe spørgsmålet om det økonomiske mellemværende mellem kommunerne og staten. Jeg har god vilje til at gå ind i disse spørgsmål med betydelig åbenhed, men jeg beder om forståelse for, at det ikke kan være rigtigt i dag at foregribe de drøftelser, som senere skal finde sted.